

Sygn. akt I C 1433/1

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSR Małgorzata Jędrzejewska

Protokolant: Anna Świdarska

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z powództwa R. N. (1) i A. C.

przeciwko A. N. (1)

o zachówek

I. Zasądza od pozwanego A. N. (1) na rzecz powoda R. N. (1) kwotę 26.329,96 zł (dwadzieścia sześć tysięcy trzysta dwadzieścia dziewięć złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 17.12.2013r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie oddała powództwo R. N. (1).

III. Zasądza od pozwanego A. N. (1) na rzecz powódki A. C. kwotę 8.773,12 zł (osiem tysięcy siedemset siedemdziesiąt trzy złote dwanaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym za okres od dnia 17.12.2013 r. do dnia zapłaty.

IV. W pozostałym zakresie oddała powództwo A. C..

V. Zasądza od pozwanego A. N. (1) na rzecz powoda R. N. (1) kwotę 3.511,05 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

VI. Zasądza od powódki A. C. na rzecz pozwanego A. N. (1) kwotę 899,32 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1433/13

UZASADNIENIE

Powodowie R. N. (1) i A. C. wnosili o zasądzenie od pozwanego A. N. (1) kwot po 35.000 zł na rzecz każdego z nich wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem zachowku po spadkodawczyni S. N. oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, iż w dniu 07.04.2013 r. zmarła spadkodawczyni S. N., po której prawa spadkowe zostały stwierdzone prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Łomży w sprawie o sygn. akt I Ns 443/13 na podstawie testamentu na rzecz pozwanego A. N. (1). W skład spadku wchodziło: mieszkanie oraz dwa garaże poł. w Ł. przy ul. (...). Powodowie są rodzeństwem pozwanego i w przypadku dziedziczenia ustawowego otrzymaliby po 1/3 udziału spadkowego.

Pozwany A. N. (1) na rozprawie w dniu 28.02.2014 r. (k.-18) uznał powództwo do kwot po 25.000 zł na rzecz każdego z powodów. Na rozprawie w dniu 27.02.2015 r. jednakże zmienił stanowisko uznając powództwo w stosunku do powoda do kwoty 25.344,83 zł oraz wnosząc o oddalenie powództwa w stosunku do powódki (k.-149v). Wnosił o zaliczenie na poczet należnego powodowi zachowku darowizn poczynionych przez spadkodawczynię, w odniesieniu do powoda R. N. (1) w postaci jej lokat bankowych, z których środki pieniężne po jej śmierci zostały wypłacone powodowi, zaś w odniesieniu do powódki A. C. darowizny w postaci nieruchomości, składającej się z działki gruntu oznaczonej nr (...), położonej w G..

Sąd Rejonowy w Łomży ustalił i zważył co następuje:

S. N. była właścicielką lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, położonego w Ł. przy ul. (...) o pow. 33 m^{((2))}, z którym związany jest udział w wysokości (...)części w nieruchomości wspólnej, którą stanowi grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, dla którego w Sądzie Rejonowym w Łomży prowadzona jest księga wieczysta (...), lokalu niemieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość oznaczonego nr II, położonego w Ł. przy ul. (...) o pow. 19,8 m^{((2))}, z którym związany jest udział w wysokości (...)części w nieruchomości wspólnej, którą stanowi grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, dla którego w Sądzie Rejonowym w Łomży prowadzona jest księga wieczysta (...) oraz lokalu niemieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość oznaczonego nr XXV, położonego w Ł. przy ul. (...) o pow. 18,2 m^{((2))}, z którym związany jest udział w wysokości (...)części w nieruchomości wspólnej, którą stanowi grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, dla którego w Sądzie Rejonowym w Łomży prowadzona jest księga wieczysta (...) (opinia biegłego k. 25-48).

Na podstawie umowy o dożywocie i darowizny z dnia 10 grudnia 1993 r. zawartej w formie aktu notarialnego małżonkowie F. N. wraz ze S. R. N. (2), darowali na rzecz A. N. (2) i A. N. (1) na współwłasność po 1/2 części niezabudowaną działkę gruntu ornego poł. w G. oznaczoną nr (...), o pow. 2,06 ha , a na rzecz R. N. (1) przenieśli w zamian za dożywocie własność pozostałej zabudowanej nieruchomości rolnej o pow. 8,38 ha, składającą się z działek gruntu oznaczonych numerami: (...) (umowa k.17).

W dniu 07 kwietnia 2013 r. zmarła S. N.. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 16.10.2013r. – sygn. akt I Ns 443/13 prawa spadkowe po niej zostały stwierdzone w całości na rzecz syna A. N. (1) na podstawie testamentu notarialnego z 05 marca 2013 r. (postanowienie akta sprawy I Ns 443/13). Spadkodawczyni S. N. w chwili śmierci posiadała troje dzieci: R. N. (1), A. N. (1) i A. C..

Spadkodawczyni S. N. posiadała w Banku (...) S.A. Oddział w Ł. na dzień 28.04.2013 r. środki w kwocie 853,19 zł, zaś w Banku Spółdzielczym w Ł. posiadała lokatę terminową odnawialną z początkowym, wpłaconym przez nią kapitałem w wysokości 4.000 zł (umowa i wyszczególnieni transakcji k. 17). Po śmierci spadkodawczyni Bank Spółdzielczy w Ł. wypłacił w dniu 11.04.2013 r. na rzecz R. N. (1) łączną kwotę 5.700,97 zł, na którą składały się: kwota 1.526,37 zł z tytułu likwidacji rachunku S. R. N. (2) oraz kwota 4.174,60 zł z tytułu likwidacji jej lokaty (dowód wypłaty k. 93-94).

Zgodnie z art. 991 § 1 kc zstępnym, małżonkowi oraz rodzicom spadkodawcy, którzy byliby powołani do spadku z ustawy, należą się, jeżeli uprawniony jest trwale niezdolny do pracy albo jeżeli zstępny uprawniony jest małoletni - dwie trzecie wartości udziału spadkowego, który by mu przypadł przy dziedziczeniu ustawowym, w innych zaś wypadkach - połowa wartości tego udziału.

W przypadku braku testamentu spadek po S. N., która w chwili śmierci była wdową, z mocy art. 931 § 1 kc przypadłby: jej dzieciom A. N. (2), R. N. (1) i A. N. (1) po 1/3 części. Stosownie do treści art. 991 § 1 kc tytułem zachowku przysługiwałaby im połowa wartości tych udziałów tj. po 1/6 części.

Strony zgodnie przyznały, iż w skład spadku po S. N. wchodził lokal mieszkalny stanowiący odrębną nieruchomość, położony w Ł. przy ul. (...) o pow. 33 m^{((2))}, z którym związany jest udział w wysokości (...)części w nieruchomości wspólnej, którą stanowi grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali,

dla którego w Sądzie Rejonowym w Łomży prowadzona jest księga wieczysta (...), lokal niemieszkalny stanowiący odrębną nieruchomość oznaczony nr II, położony w Ł. przy ul. (...), o pow. 19,8 m⁽⁽²⁾⁾, z którym związany jest udział w wysokości (...) części w nieruchomości wspólnej, którą stanowi grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, dla którego w Sądzie Rejonowym w Łomży prowadzona jest księga wieczysta (...) oraz lokal niemieszkalny stanowiący odrębną nieruchomość oznaczony nr XXV, położony w Ł. przy ul. (...), o pow. 18,2 m⁽⁽²⁾⁾, z którym związany jest udział w wysokości (...) części w nieruchomości wspólnej, którą stanowi grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, dla którego w Sądzie Rejonowym w Łomży prowadzona jest księga wieczysta (...).

Biegły sądowy J. K. w opinii z dnia 4.04.2014 r. (k.-25-48) ustalił wartość powyższych lokali na kwotę 186.484 zł. Pełnomocnicy stron nie kwestionowali powyższych ustaleń biegłego.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, pełna, jasna i zasługują na uwzględnienie. Jest ona bowiem wykonana z uwzględnieniem fachowej wiedzy i doświadczenia życiowego, oparta na obowiązujących przepisach prawa i wykonana zgodnie z nimi. Została ponadto wydana po dokonaniu oględzin przedmiotowych lokali oraz w oparciu o analizę rynku nieruchomości podobnych.

Pozwany wniósł o doliczenie do zachowku należnego powódce A. C. darowizny dokonanej przez spadkodawczynię na jej rzecz w postaci działki gruntu poł. w G. oznaczonej nr (...).

Zgodnie z art. 993 kc przy obliczeniu zachowku nie uwzględnia się zapisów i poleceń, natomiast dolicza się do spadku, stosownie do przepisów poniższych darowizny uczynione przez spadkodawcę. Ponadto zgodnie z art. 996 kc zapis windykacyjny oraz darowiznę dokonane przez spadkodawcę na rzecz uprawnionego do zachowku zalicza się na należny mu zachówek.

Jak wynika z umowy o dożywocie i darowizny z 10.12.1993 r. (k.-17) darowizna w postaci przedmiotowej działki została poczyniona z majątku wspólnego S. R. N. (2) oraz jej męża F. N., a ponadto dotyczyła tylko udziału wynoszącego 1/2 części wskazanej działki, albowiem zgodnie z dyspozycją darczyńców druga połowa działki została darowana pozwanemu A. N. (1). Zatem należy stwierdzić, iż powódka otrzymała od spadkodawczyni darowiznę w postaci udziału w wysokości 1/4 części powyższej nieruchomości ($\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$).

Jak się podkreśla w judykaturze, w wypadku gdy w skład spadku wchodzi udział spadkodawcy w majątku wspólnym, dopuszczalne jest w procesie o roszczenie z tytułu zachowku samodzielne ustalenie przez sąd orzekający stanu i wartości spadku bez uprzedniego postępowania o dział spadku lub podział majątku, który był objęty małżeńską wspólnością ustawową (tak m.in. orzeczenie SN z 17 maja 1985 r., III CZP 69/84, OSNC 1986). Z uwagi na fakt, iż spadkodawczyni wraz z mężem była współwłaścicielem działki nr (...) na prawach wspólności ustawowej małżeńskiej (zgodnie z zapisem widniejącym w akcie notarialnym), połowa działki została przekazana pozwanemu, a postępowanie o zachówek dotyczy wyłącznie spadku po S. N., udział w działce nr (...) przekazany powódce A. C. wynosił 1/4 części.

Jednocześnie należy uznać za niezasadny zarzut pełnomocnika powódki o braku możliwości zaliczenia wskazanej darowizny na poczet schedy spadkowej z uwagi na upływ 10 - letniego terminu przepisane prawem, o którym mowa w art. 994 § 1 kc. Wskazany przepis co prawda stanowi, że przy obliczaniu spadku zachowku nie dolicza się do spadku drobnych darowizn, zwyczajowo przyjętych w danych stosunkach przyjętych, ani dokonanych przed więcej niż dziesięć laty, licząc wstecz od otwarcia spadku, jednakże 10 - letni czasookres do zaliczania darowizn dotyczy wyłącznie darowizn dokonanych na rzecz osób nie będących spadkobiercami ani uprawionymi do zachowku, a z taką sytuacją Sąd nie miał do czynienia w niniejszej sprawie. Powodowie byli zstępniymi spadkodawczyni, którzy byliby uprawnieni do dziedziczenia ustawowego, w związku z czym w przedmiotowym stanie faktycznym przepis o niemożliwości doliczania darowizn poczynionych 10 lat wstecz nie miał zastosowania. Zgodnie z poglądami doktryny i orzecznictwa darowizny dokonane na rzecz spadkobierców lub osób uprawionych do zachowku podlegają zaliczeniu niezależnie od tego, kiedy zostały dokonane. Fakt, że darowizna w postaci działki nr (...) została dokonana w 1993

r. nie wpłynął negatywnie na możliwość zaliczenia jej na poczet należnego powodce A. C. zachowku, a spowodował zwiększenie substratu zachowku o otrzymaną część darowizny.

Wartość działki gruntu nr (...) Sąd ustalił na kwotę 107.077 zł, na podstawie niekwestionowanej przez strony opinii biegłego J. K. z dnia 4.04.2014 r. (k.-25-48). Wartość udziału w wysokości $\frac{1}{4}$ części wynosi zatem 26.769,25 zł ($\frac{1}{4} \times 107.077$ zł). Łączna wysokość substratu zachowku w odniesieniu do powódki A. C. wynosiła 213.254,25 zł (186.485 zł + 26.769,25 zł = 213.254,25 zł). Należny jej zachówek zaś stanowił kwotę 35.542,37 zł ($\frac{1}{6} \times 213.254,25$ zł).

Zgodnie z art. 996 kc darowiznę uczynioną przez spadkodawcę uprawnionemu do zachowku zalicza się na należny mu zachówek.

Z uwagi zatem na fakt, że powódka A. C. otrzymała darowiznę w postaci udziału w wysokości $\frac{1}{4}$ części we współwłasności działki nr (...), odpowiadający wartości 26.769,25 zł, a należny jej udział z tytułu zachowku w wysokości $\frac{1}{6}$ z substratu zachowku wynosił 35.542,37 zł ($\frac{1}{6} \times 213.254,25$ zł) powyższą kwotę darowizny należało zaliczyć na należny jej zachówek. W związku z tym, iż przedmiotowa wartość darowizny nie wyczerpała należnego jej zachowku należało go uzupełnić kwotą w wysokości 8.773,12 zł, stanowiącą różnicę między dokonaną na jej rzecz darowizną a należnym zachowkiem z substratu zachowku (35.542,37 zł – 26.769,25 zł = 8.773,12 zł).

Z tego też względu Sąd na podstawie z art. 991 § 1 i 2 kc w zw. z art. 993 kc 995 kc oraz w zw. z art. 996 kc orzekł jak w pkt. III wyroku.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 481§1 kc, zasądzając je od następnego dnia po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. Dalej idące żądanie powódki podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł w pkt IV sentencji orzeczenia.

Pełnomocnik pozwanego wniósł o zaliczenie na poczet należnego powodowi R. N. (1) kwoty 5.700,97 zł pobranej przez niego z rachunków spadkodawczyni po jej śmierci.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostaje fakt, iż po śmierci spadkodawczyni Bank Spółdzielczy w Ł. wypłacił w dniu 11.04.2013 r. na rzecz R. N. (1) łączną kwotę 5.700,97 zł, na którą składały się: kwota 1.526,37 zł z tytułu likwidacji rachunku S. R. N. (2) oraz kwota 4.174,60 zł z tytułu likwidacji jej lokaty (dowód wypłaty k. 93-94).

Zgodnie z poglądami doktryny, art. 993 kc, dotyczący doliczania darowizn do spadku, obejmuje także sumy wypłacone z rachunku spadkodawcy zgodnie z jego dyspozycją wydaną na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (tak J. Gwiazdomorski „Wypłaty z wkładów oszczędnościowych po śmierci wkladcy, NP. 1964, nr 11, s. 1046; J.Pietrzykowski w: Komentarz 1972, t.3, s. 1919; Skowrońska-Bocian. Komentarz KC 2011, s. 210 pkt 5; A. Szpunar „Uprawnienie do dysponowania wkładem oszczędnościowym na wypadek śmierci, NP. 1977, nr 1, s. 11). Powołany przepis art. 56 ustawy prawo bankowe stanowi, że posiadacz rachunku oszczędnościowego, rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego lub rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej może polecić pisemnie bankowi dokonanie – po swojej śmierci – wypłaty z rachunku wskazanym przez siebie osobom: małżonkowi, wstępnym, zstępnym lub rodzeństwu określonej kwoty pieniężnej (dyspozycja wkładem na wypadek śmierci). Z dołączonych do akt sprawy dokumentów dotyczących wypłaty środków pieniężnych wynika, że wypłata tych środków R. N. (1) nastąpiła w związku ze śmiercią spadkodawczyni S. R. N. (2) - właścicielki tych rachunków. Powyższa kwota, pobrana przez powoda wprawdzie nie wchodzi w skład spadku, jednakże powód otrzymał powyższe przysporzenie nieodpłatnie, co uzasadnia doliczenie powyższej sumy do wartości spadku, stanowiącej podstawę obliczenia należnego powodowi zachowku (tak J. Pietrzykowski (w;) Kodeks cywilny..., s. 1912-1913). Wbrew więc twierdzeniom pełnomocnika powodów kwoty wypłacone przez Bank powodowi po śmierci spadkodawczyni stanowiły niejako darowiznę poczynioną przez S. R. N. (2) i podlegały zaliczeniu na poczet substratu zachowku należnego powodowi R. N. (1), a tym samym zaliczeniu na należny mu zachówek.

Kierując się więc wskazanymi wyżej zasadami dotyczącymi doliczania darowizn na poczet spadku i należnego uprawnionemu zachowku Sąd doliczył do wartości czystego spadku w wysokości 186.485 zł, kwotę 5.700,97 zł

wypłaconą przez powoda z rachunków spadkodawczyni, co daje substrat spadku w kwocie 192.185,97 zł. Należny powodowi zachówek w wysokości 1/6 z substratu zachowku wynosi więc 32.030,99 zł (1/6 x 192 185,97 zł). Otrzymana kwota nie wyczerpała należnego mu zachowku, dlatego podlegał on uzupełnieniu kwotą 26.329,96 zł, stanowiącą różnicę między kwotą 5.700,97 zł wypłaconą przez powoda z rachunków spadkodawczyni a należnym mu zachowkiem (32.030,99zł – 5.700,97 zł = 26.329,96 zł).

Biorąc zatem powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 991 § 1 i 2 kc w zw. z art. 993 kc, 995 kc oraz w zw. z art. 996 kc orzekł jak w pkt. I wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481§1 kc, zasądzając je od następnego dnia po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. Dalej idące żądanie powoda podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł jak w pkt II sentencji orzeczenia.

Pozwany w piśmie procesowym z 20.11.2014 r. (k.-129) wniósł o rozłożenie zapłaty należnego zachowku na 3 raty: I rata do 28.02.2015 r., II rata do 31.12.2015 r., III rata do 31.11.2016 r. ze względu na trudną sytuację materialną. Podał, iż razem z żoną i dwójka dzieci utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w łącznej kwocie 4.258,30 zł. Nie posiada zaś żadnych oszczędności, które pozwoliłyby na wypłatę zachowku jednorazowo.

Powodowie nie wyrazili zgody na rozłożenie zapłaty zachowku na raty, kwestionując trudną sytuację materialną pozwanego. Według nich jest on osobą majątną albowiem jest właścicielem zabudowanej budynkiem mieszkalnym nieruchomości poł. w G., 3 garaży oraz 1 ha gruntu działek budowlanych, mieszkania oraz dwóch garaży po spadkodawczyni. Zatem sprzedaż któregośkolwiek z powyższych skalników majątkowych lub zaciągnięcie kredytu hipotecznego umożliwiłoby wywiązanie się z obowiązku zapłaty zachowku w kwotach jednorazowych.

Stosownie do treści art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Uprawnienie to przysługuje sądowi szczególnie w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla zobowiązanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione. Skorzystanie z powyższego uprawnienia ma na celu także uchronienie zobowiązanego od postępowania egzekucyjnego ma bowiem na celu umożliwienie mu wykonania orzeczenia w sposób dobrowolny. Powinno również uwzględniać interes uprawnionego.

W ocenie Sądu wnioszek pozwanego o rozłożenie zachowku na raty nie jest zasadny. Bowiern jak słusznie zauważył pełnomocnik powodów pozwany posiada dość liczne nieruchomości, które mógłby sprzedać lub obciążyć w celu zdobycia środków na należny powodom zachówek. Pozwany twierdził, iż garaże oraz mieszkanie po spadkodawczyni używa znajomym nieodpłatnie. W ocenie Sądu świadczy to o tym, iż skoro mając możliwość czerpania korzyści z wynajmu powyższych lokali dobrowolnie pozbywa się takiej możliwości to jego sytuacja materialna nie jest taka trudna jak wskazuje. Ponadto pozwany wdając się w spór w niniejszej sprawie, która toczy się od listopada 2013 r. powinien liczyć się z możliwością zapłaty zachowku, w związku z czym powinien gromadzić środki na ten cel chociażby przez okres toczącego się postępowania. Tym bardziej, iż na pierwszym terminie rozprawy pozwany uznał powództwo do kwot po 25.000 zł na rzecz każdego z powodów, łącznie do 50.000 zł. Zasądzone zaś kwoty są znacznie niższe, tym samym nie powinny przekraczać możliwości płatniczych pozwanego. Ponadto rozłożenia zapłaty zachowku na raty byłoby nie korzystne dla powodów, którzy nie mogliby we właściwy dla siebie sposób zainwestować należnych im kwot.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348), uwzględniając częściowe uwzględnienie żądania powodów. Powód R. N. (1) wygrał niniejszą sprawę w 75 % i w takiej też części należy mu się zwrot kosztów procesu, na który składają się: opłata od pozwu w kwocie 1.750 zł, uiszczone zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 1.486,74 zł oraz koszty działania ustanowionego w sprawie pełnomocnika w wysokości 2.400 zł wraz z opłatą od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (75 % x 5.653,74 zł = 4.240,30zł). Powódka A. C. wygrała zaś proces w 25%, w związku z czym należał się jej proporcjonalny zwrot kosztów, uwzględniający stopień wygrania sprawy, a który to obejmował: opłatę od pozwu w wysokości 1.750 zł, zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 986,74 zł

oraz koszty działania ustanowionego w sprawie pełnomocnika w wysokości 2.400 zł wraz z opłatą od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł ($25\% \times 5.153,74\text{zł} = 1.288,43\text{zł}$).

Pozwany zaś poniósł koszty opinii biegłego w kwocie 500 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.417 zł, co daje łącznie kwotę 2.917 zł, z której 25 % w kwocie 729,25 zł potrącano z kosztów procesu przysługujących powodowi i w 75 % w kwocie 2.187,75 zł potrącano z kosztów procesu przysługujących powódce.